

PRZEGLĄD SPORTOWY

(bez względu na miejsce sprzedaży)

Nr. 53 (1061)

DNIA 1 CZERWCA 1935 ROKU

ROK XV

Csik zwycięża Ficka w Budapeszcie

Zwycięstwa Ł. K. S. i Garbarni

Śląsk przegrywa w Krakowie 1:5, a Legja w Warszawie 0:1

Tabela najlepszych tegorocznych wyników lekkoatletycznych

I Konkurs Olimpijski

Nie możemy uskarżać się na brak zrozumienia! Kontredans ligowy obfituje w najbardziej wymyślne figury i nieoczekiwane zwroty, dostarczające obserwatorom sporo wrażeń.

W tej chwili t. j. po ósmej kolejce korowod rozpoczyna Ruch. Za nim w odległości różnicy stosunku bramek kroczą Garbarnia i Ł. K. S., które zepchnęły uboższą o jeden punkt Wartę i Pogoń na dalsze miejsca. Dostojny ten pochód zamyka Wisła, od której bez jakiegokolwiek przejścia prowadzi droga do mniej błyskotliwej grupy dolnej. Rozpoczyna ją Śląsk, mając za sobą Legię, Warszawiankę, Cracovię i Polonię. Układ ten, gdy chodzi o rozdział na dwie grupy, utrzyma się zapewne przez dłuższy czas z tem jednak, że zarówno w górnej jak i dolnej części tabeli dokonywać się będzie, w miarę postępu gier dalsze zmiany.

W efekcie dotychczasowych gier za rysowuje się więc już pewien zasadniczy podział, który naogół odpowiada też zaobserwowanym dotychczas kwalifikacjom poszczególnych drużyn. W każdym razie wytworzona obecnie konstelacja daje pełną gwarancję emocjonującego przebiegu rozgrywek, które kontynuować będziemy już w niedziele.

Przyniesie nam ona tylko cztery

spotkania: w Warszawie, Krakowie, Łodzi i Lwowie.

Zawody Legii z Warszawianką mają wszelkie dane, by przemienić się w zacięty bój. Pomijając już konkurencję lokalną, w grę wchodzić będą w danym wypadku również znacznie ważniejsze momenty. Obie drużyny znajdują się w strefie zagrożonej. W tych warunkach każdy punkt jest drogo cenny, tembardziej, gdy zawody odbywają się we własnym mieście, gdzie kwestia boiska nie odgrywa już tak wielkiej roli.

Warszawianka w tej chwili góruje nad Legią dyspozycją psychiczną. Potrafi ona zdobyć się na ambicję i zaciętość, czego niestety w Legii nie mogliśmy się ostatnio jakoś doszukać, a ponieważ technika i taktyka „wojskowi” nie zdołają zdystansować przeciwnika, więc też kwestia wyniku jest conajmniej otwarta.

WARTA W ŁODZI.

Jaśniej przedstawia się sprawa Łodzi, dokąd wybiera się Warta. Na podstawi obserwacji obu tych drużyn na terenie warszawskim, nie trudno pokusić się o horoskop korzystny dla gospodarzy. Jeśli Warszawiance udało się zdobyć na drużynie poznańskiej jeden punkt, to conajmniej identyczne szanse przyznać musimy Ł. K. S.-owi, który na własnym boisku dawał sobie

ŁKS — POGOŃ 3:1

Karaslak wykopem broni, na ziemi bezradny bramkarz Piasecki, tuż przed nim Niechciol.

radę już ze znacznie lepszymi przeciwnikami. Dobra obrona i pomoc łodzian potrafi zapewne zaszachować napad Warty, podczas gdy conajmniej równorzędny atak gospodarzy natknie się na znacznie słabiej skonsolidowane formacje defenzywne. W meczu niedzielnym ma zatem Ł. K. S. wszelkie szanse, aby umocnić jeszcze bardziej swą pozycję i conajmniej dotrzymać kroku Ruchowi.

NA BOISKU CRACOVII.

Mistrz Polski gościć będzie w Krakowie. Przed laty nie wrożylibyśmy

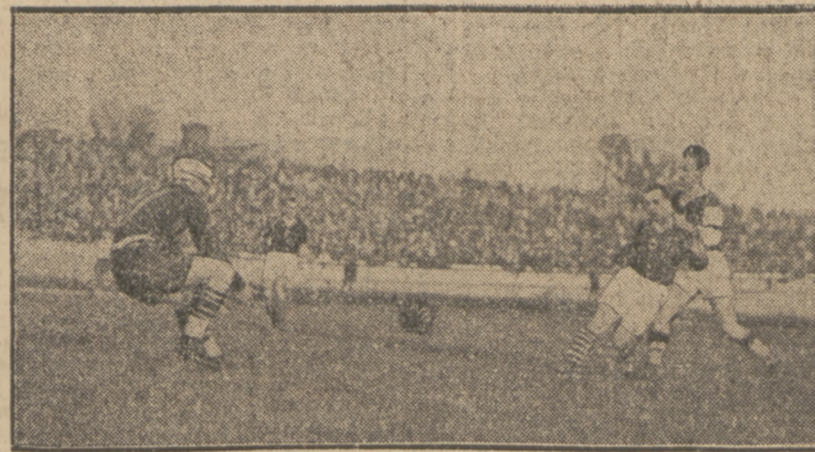
BELGJA — SZWAJCARJA 2:2

BRUKSELLA. 30.5. — Tel. wł. — Wobec 20.000 widzów rozegrano na stadionie Heysel mecz między państwami, zakończony krzywdzącym dla drużyny szwajcarskiej remisem. Szwajcarzy byli cały czas drużyną lepszą technicznie i taktycznie; w Belgii debiutował z powodzeniem na lewym łączniku Ulens, a Braina zastąpił na środku Mondele.

Pierwsza bramka dla Szwajcarów padła z samobójczego strzału środkowego pomocnika Stynena; w 30 min. Kieholz uzyskał prowadzenie 2:0. Po zmianie stron środek ataku, Poretti, zostaje kontuzjonowany, potem obrońca szwajcarski Minelli, który strzelił na chwilę przedtem samobójczą bramkę, też doznaje kontuzji. Wynik dnia ustanawia w 11 min. fawoskrzydłowy van Beeck.

mu wielkich szans w spotkaniu z Cracovią. Dziś niestety nie cieszy się ona w kraju tem zaufaniem, co dawniej. Jedyną nadzieją „białoczerwonych” jest osłabienie Ruchu brakiem Wilmowskiego, który stanowi jednak bardzo poważną pozycję, o czem przekonaliśmy się choćby na meczu Śląsków z Polonią.

Drużyna mistrzowska grała wprawdzie w linii napadu bardzo dobrze, jednak brak było skuteczności, która stanowiła do niedawna główny atut Ruchu. O ile więc Cracovia zdobędzie się na nadzwyczajną ambicję, kto wie czy nie uratuje przynajmniej jednego punktu, a to byłoby już bardzo wiele.

WARSZAWIANKA — POLONIA 0:0

Korniejewski, asekurowany przez Seichtera wylapuje zbyt dalekie podanie ataku Warszawianki

WISŁA — GARBARNIA 4:2 (0:1)

Druga bramka strzelona przez Wisłę; na ziemi leżą Koszowski i Joks. Za nimi od lewej zdobywca bramki Habowski, Pazurek II, Wilczkiewicz i Obulowicz.

NAJCIEKAWSZY MECZ

odbędzie się bodajże we Lwowie. Do walki stają tam starzy rywale Pogoń i Wisła. Pogoń po przełamaniu kryzysu dawała sobie z Wisłą zawsze radę na własnym boisku, niema więc powodów, dla których mielibyśmy jej odmówić teraz szans, tembardziej, że krakowianie przyjadą osłabieni brakiem dwu graczy. Mimo to jednak liczyć się należy z zażartą walką, gdyż Wisła nie tak łatwo zrezygnuje z możliwości przebicia się do prowadzącej czolowej grupy. Atutem jej jest jak zwykle, dobra pomoc, która daje oparcie wcale ruchliwemu atakowi. — Pogoń, chcąc zatem zwyciężyć, będzie musiała przedewszystkiem zaabsorbować całkowicie pomoc przeciwnika i znaleźć jeszcze tyle sił, by zdobyć się na skuteczne wykańczanie akcji. Udawało się to dawniej, może udać się i teraz, aczkolwiek w pilce nożnej nie ma niewników, ani uświęconych tradycją zwyczajów.

Zyczylibyśmy sobie, by też nie przeszły w tradycję niemiłe incydenty, jakie miały miejsce na boisku lwowskim na ostatnim meczu z Wisłą. Spodziewać się należy, że przykry zgrzyt w poprawnych zresztą stosunkach między obu klubami, będzie w tym wypadku dostateczną przestroga i zawody niedzielne we Lwowie odbędą się w atmosferze spokoju.

Dla lepszej orientacji podajemy poniżej obecny stan tabeli ligowej:

1) Ruch	5	8	17:7
2) Garbarnia	6	8	13:7
3) Ł. K. S.	6	8	11:10
4) Warta	4	7	11:2
5) Pogoń	6	7	11:8
6) Wisła	5	6	14:11
7) Śląsk	5	4	6:15
8) Legja	5	3	4:7
9) Warszaw.	4	2	3:6
10) Cracovia	5	2	6:14
11) Polonia	5	1	2:11

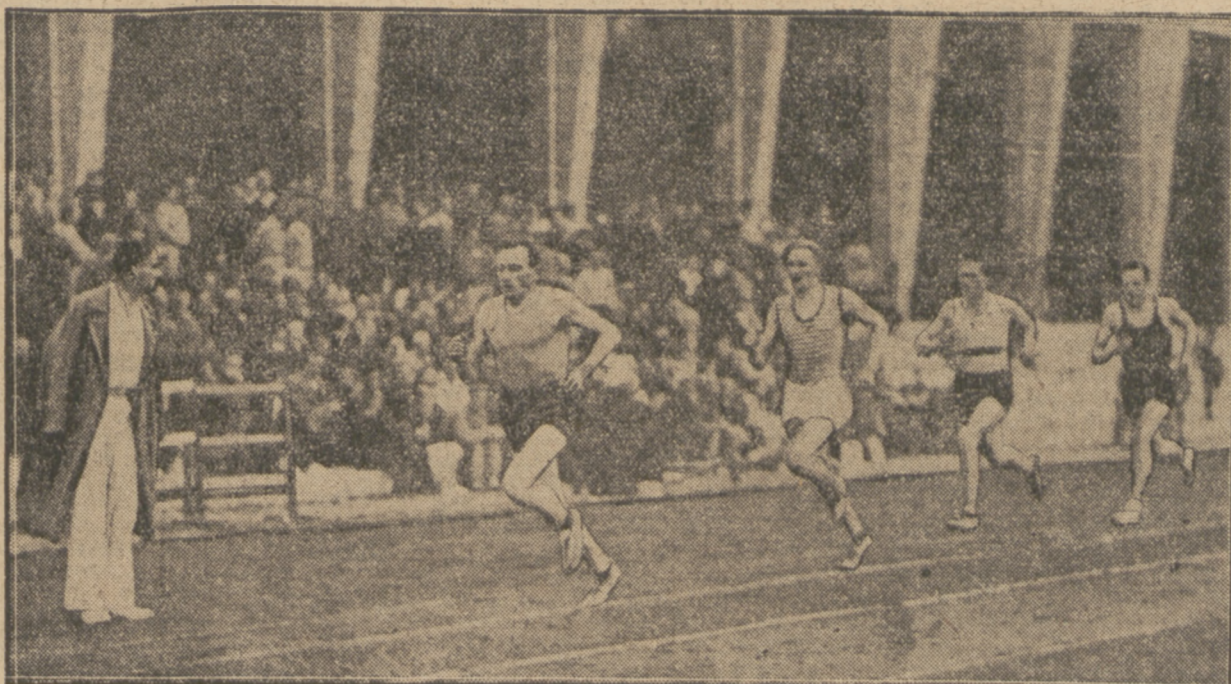

FINLANDCZYK LINDROTH SKACZE 401 CTM. bijąc rekord krajowy.

ŁKS. NA MECZU Z LEGJĄ 1:0.

Piasecki, Fliegel, Karaslak, Koczewski, Miller, Pegza, Herbstrelch, Sowlak, (kłęczą) Welnt, Król, Tadeusiewicz

OSTATNIA PRÓBA DYSTANSOWCÓW, NA BIELANACH Prowadził Noj, za nim trener Petkiewicz, Fialka i Kulligowski

Kłopoty kapitana KOZPN przed meczem z reprezentacją Berlina

Kraków, 28 maja. A więc mecz Kraków — Berlin. Pierwsza w tym sezonie wielka próba piłkarzy krakowskich, i to rozgrywana na własnym gruncie. Kraków piłkarski sztykuje się do niej od dłuższego czasu i myśli o wystawieniu jaknajlepszej drużyny. Jedenastka Krakowa nie jest jeszcze ustawiona, ale zarzysy jej rysują się wyraźnie: przedewszystkiem będą to tylko gracze Cracovii i Garbarni. Wisła wyjeżdża bowiem do Belgii i grać nie da.

BEZ GRACZY WISŁY
Długie były pertraktacje. Odbyto szereg konferencji. Wymieniono wiele listów. Była koncepcja pozostawienia Kotlarczyka i w Krakowie i wypożyczenia Wiślanego gracza ligowego. Finał jest taki: KOZPN uchwalił na ostatnim posiedzeniu nie skorzystać z graczy Wisły przy ustawianiu reprezentacji przeciw Berlinowi.

Kapitan związkowy ma więc wybierać spośród 22 graczy Cracovii i Garbarni. Forma pierwszej nie

jest bezwzględnie zachwycająca, drugi zespół również nie popisuje się ubiegłej niedzieli. Cóż jednak robić? Trzeba wybierać!

MUROWANI KANDYDACI
Bramki Krakowa bronić będzie Kozowski, a przedmurze jego stanowić będzie para Joks — Doniec. Również pomoc nie stwarza trudnych problemów. Trójka Garbarni Haliszka — Wilczkiewicz — Lesiak może tylko w tym wypadku być rozerwana, o ile Mysiak na niedzielnym meczu obali kiepskie opinie o jego dotychczasowej formie.

Najgorzej przedstawia się kwestia ataku. Tutaj trudno o pięć nazwisk. Trzy są pewne — Rieszner, Pazurek i Kisielewski. Na dalsze dwa miejsca są trzej kandydaci znani — Zieliński, Korbas, Woźniak i dwaj njeznani, których z rezerwuaru klasy A lansować będzie kapitan związkowy p. Kaluża. Ostateczny skład będzie ustalony po generalnym treningu, który nastąpi w połowie przyszłego tygodnia.

Z powyższego zestawienia wynika, iż jedenastka Krakowa będzie poważnie osłabiona brakiem Kotlarczyków. Artura, a może nawet Kozmina i Kopecia. Siła bojowa zespołu może nie zmniejszy się, gdyż ambicją działa cuda, niemniej jednak horoskopy srute na dotychczasowych wynikach mistrzostw ligowych notują bałże szans.

JAK POMIEŚCIĆ 18.000 WIDZÓW
Przygotowania organizacyjne są w pełnym toku. Pod okiem skarbnika KOZPN p. Wójcika opracowano plan wielkiej kampanii, mającej na boisku Cracovii pomieścić 18000 widzów. W tym celu, obok normalnej trybuny mieszczącej 1.500 osób, zostanie zbudowana specjalna trybuna za jedną z bramek oraz ustawione krzesła po bokach boiska. W ten sposób uzyska się 1.300 miejsc siedzących. Reszta publiczności zamieści się stojąc, których jest do 15.000.

POCIĄGI POPULARNE
Tak wielka ilość miejsc potrzebna jest dla pomieszczenia licznej rzeszy przyjeźdźców. Złożono do tychczas pociągi popularne z Łodzi, Bytomia, Poznania, Katowic, uruchomiono na Górny Śląsk kilka punktów sprzedaży biletów. Prócz

tego przygotowywane są wycieczki z Gdańska i Morawskiej Ostrawy.

Drużyna berlińska będzie mieszkała w jednym z luksusowych hoteli krakowskich a po meczu pojedzie na wycieczkę do Morskiego Oka. Goście otrzymają przed meczem upominek od KOZPN. Jest to

piękny obraz pedzła artysty Rubczaka, przedstawiający kaplice Zygmuntowska na Wawelu.

Przebieg meczu będzie transmitowany przez radio. Organizatorzy wyrażili już na to zgodę, z tym jednak, że transmisja nie obejmie Krakowa, gdyż mogłoby to naturalnie wpłynąć na frekwencje.

KOTKAS (FINLANDJA), MISTRZ EUROPY SKACZE STALE PONAD 190 CM. W WYŻY

ORYGINALNY SPOŚÓB TRENINGU stosuje Walter Neusel przed meczem z Anglikiem Jack Petersem.

Austria zdobywa puchar Wiednia bijąc WAC 5:1

WIEDŃ, 30.5. — Tel. wł. — Nie było sensacji! Nieobliczalna Austria tym razem kalkulowała bardzo realnie. Znajdując się na niepewnej pozycji w tabeli mistrzostwej pamiętała o tym, że zdobywie puchar Wiednia gwarantując udział w inatnych rozgrywkach o Mi tropacup i nie dała się zaskoczyć W. A. C. Zwycięstwo „fioletowych” wypadło w imponującym stosunku, odpowiadającym przebiegowi gry i formie, wykazanej przez obie drużyny. WAC mimo ambicji nie był w stanie sprostać wymyślnym akjom swego stylowego przeciwnika i po ofiarnej grze zmuszony był kapitulować w stosunku 1:5.

KIELHOLZ zdobywa bramki dla Szwajcarów w meczu z Belgią 2:2

O mistrzostwo tenisowe Małopolski

Turniej tenisowy o mistrzostwo Małopolski nie został zakończony. Na przedkroździe stanął deszcz, który przerwał spotkanie finałowe Tarłowski — Spychała. Tarłowski pokonał Herbsta 6:0, 6:4 i łatwo wygrał dwa sety ze Spychałą w stosunku 6:0, 6:0. Grał bardzo dobrze, szybko, agresywnie ale w trzecim secie padł ofiarą własnego tempa, wykorzystał to Spychała i przy stanie 1:0 dla Tarłowskiego wygrał sześć gemów z rzędu. W secie czwartym Tarłowski z nowym zapasem się przeszedł do ataku i prowadził już 5:0. Deszcz zaczął lać, to też gdy Spychała zdobył gema i nie zanosilo się na szybki koniec sedzia przerwał mecz, polecając dokończyć go w Warszawie. Spychała — Bratek 6:1, 6:3.

W finale dubla panów, wobec skreczu Tarłowskiego Bratka, którzy pobili Spychała Malcużyńskiego 6:1, 6:1,

spotkają się Liebling Herbst — Becker, Czwertwiński. W mikście Margulesówna, Herbs pobili Blaksteina, Malcużyńskiego 6:1, 6:3, a mecz Boniecka Becker — Zuckermanówna, Bratek został przerwany przy stanie 5:7, 6:2, 6:6.

A. Z. S. Kraków rozegra w czasie Zielonych Świątek mecz z Akademischer Sport Verein (Wiedeń). Słaby skład krakowian: Horain i ewent. Becker lub Herbst zmusza ich do szukania posilków; o ile Spychała lub Bratek będą w tym terminie wolni, to AZS poprosi ich o gre.

Do tenisowych mistrzostw Polski AZS — Poznań już zgłosił graczy. Ksawery Tłoczyński został zgłoszony do mistrzostw seniorów i juniorów. W dublu ma grać z Laszkiewiczem. A. Z. S. zgłosił również Beldowskiego, na tomiast Warmiński nie został zgłoszony.

INŻ. A. ROSENSTOCK znany działacz sportowy na terenie Krakowa, zmarł nagłe po niedawnej operacji ślepej kieszki.

W środę wieczorem zmarł w Krakowie po operacji wyrostka robaczkowego inż. Ignacy Rosenstock. Zmarły, który liczył lat 48, należał do czołowych działaczy w ruchu piłkarskim.

W grudniu 1919 r. zwołal konstytucyjnie zebranie sędziów, które położyło podwaliny pod wydział spraw sędziowskich, a następnie P.K.S. Przez trzy lata był on prezesem okr. kolegium sędziów i został mianowany jego pierwszym członkiem honorowym. Przez długie lata prowadził on najważniejsze mecze piłkarskie. Czynny był również w O.Z.P.N. przez kilka lat jako kapitan związkowy. Był jednym z organizatorów polskiej ligi piłki nożnej oraz wiceprezesem Garbarni.

Zmarły należał również do pierwszych dziennikarzy sportowych w Polsce. Współpracował w „Przebiegach Sportowych” w okresie ukazywania się w Krakowie, a po przeniesieniu redakcji do Warszawy był korespondentem krakowskim.

Zgon inż. Rosenstocka wywołał w krakowskich sferach silne wrażenie. Zarząd kolegium sędziów uchwalił dla uczczenia pamięci zmarłego zarządzić jednogodzinową ciszę na początku drugiej połowy wszystkich spotkań piłkarskich jakie odbędą się w nadchodzącą niedzielę. Ponadto zamiast wieńca na trumnie, złożył 30 zł. na kopiec Marszałka Piłsudskiego. Garbarnia uczciła również pamięć swego wiceprezesa: na zawodach śląskich zarządzono jednogodzinową ciszę na rozpoczęciu drugiej połowy spotkania.

Gen. Mond i dr. Wołakowski reprezentować będą PZPN i Ligę na pogrzebie inż. Rosenstocka.

Autobusem do Katowic, stąd tramwajem do Małej Dąbrówki i w niespełna kwadrans potem jestem już przed żelaznymi wrotami szpitala hutniczego S. A. Giesche, gdzie na izbie siódmej, przy stacji drugiej leży „Ez!” Wilimowski. Podobnie jak w W. Hajdukach, grywa w karty dla rozrywki. Wizyta moja jest miłe zaskoczony.

— Jak się pan tu znalazł, panie Ernście?

— Otóż muszę zacząć od początku. W szpitalu w Hajdukach powiedziałem, że o ile nie wyniknie jakaś komplikacja w pierwszych trzech dniach mego pobytu w lecznicy, wtenczas będzie wszystko all right!

Niestety, stało się inaczej. Mało kto troszczył się o mnie, pozwolono mi chodzić, a noga bolała z dnia na dzień bardziej. To też poskarżyłem się ojcu, który zdecydował zabrać mnie do domu i zasięgnąć opinii specjalisty. Opinia ta nie mogła najlepiej wypaść, skoro po tygodniowym pobycie w domu, przetransportowano mnie tu.

Tutaj początkowo bardzo mnie noga bolała, ale teraz jest już lepiej i sądzę, że za jakiś tydzień opuścę szpital. A myślałem, że za tydzień będę już grał!... Mam współdoktora, mego dawnego profesora dr. Dąbrowę. Czego nie chciałem w szkole nauczyć, muszę teraz... Okolica jest piękna, położenie szpitalu — wymarzone. Najgorzej jest w niedzielę. Wszyscy są na boiskach, a ja za to Bielsko pokutuję.

Sport traci dwu pionierów

Nagły zgon inż. A. Rosenstocka w Krakowie i dyr. Kanenberga w Łodzi

Ze specjalista, pod którego opieką znajduje się doskonały piłkarz, mówiliśmy już przed wizytą w szpitalu. Doktor Fr. Jehs ma praktykę w Katowicach, umieszcza jednak pacjentów swych w lecznicy hutniczej w Szopienicach. Znany chirurg śląski udzielił nam b. chętnie wyczerpującej relacji o stanie pacjenta i o widokach na przyszłość.

—Groźny wylew krwi w stawie koła nowym, na skutek którego zarządziłem przewiezienie piłkarza do szpitala — mówi doktor, — najzupełniej dziś znikł. Nie znaczy to jednak, by niebezpieczeństwo zupełnie minęło. Najmniej sze odstąpienie od właściwej metody leczenia, spowodować może natychmiastowy powrót choroby, co tem samem pogorszyłoby znacznie całą sprawę.

Dr. Jehs stosuje ostrożne naświetlenia, dżateryę, masaże, wykonane z precyzyjną powolnością. Zdaniem chirurga, kompletne wyleczenie i ewentualna zdolność do gry nastąpi za 4-6 tygodni. Ale w razie wcześniejszego opuszczenia kliniki przez pacjenta, rozmówca nasz nie bierze żadnej odpowiedzialności za całkowite wyleczenie i zdolność do gry. Mogłoby to pociągnąć za sobą chorobę chroniczną.

A więc Wilimowskiego nabawno przed dwoma miesiącami nie zapewniony na „murawie”. Może byłoby lepiej, aby Wilimowski w tym sezonie wogóle nie grał.

Po długoletniej pracy w Polskiej YMCA dyr. Kanenberg zawiązał i opiekował się od roku 1923 Tow. Sportowców Pracowników firmy „Krusche i Ender” w Pabjanicach. W tym samym czasie, z jego inicjatywy powstał pierwszy Łódzki Klub Bokserski. W dwa lata później dyr. Kanenberg zostaje wybrany prezesem Łódzkiego Okr. Zw. Bokserskiego, którą to godność sprawuje przez wiele lat.

Poza boksem zmarły uwagę swą poświęcał wielu innym gałęzjom sportu. Był Honorowym Prezesem ŁOZB, wiceprezesem Europejskiego Związku Wychowania Fizycznego YMCA (był delegatem na kongresy i zloty w Kopenhadze i Stanach Zjednoczonych), przewodniczącym Miejskiego Komitetu WF i PW, odznaczony Złotym Krzyżem Zasługi i t. d. Poza tem uprawiał sport czynnie. Przed niedawnym czasem zdobył odznakę honorową za turystykę wysokogórska.

Ochodząc osierocił tysiączne rzesze sportowców. Cześć Jego pamięci!

DYR. KANENBERG pionier sportu w Pabjanicach, zginął dn. 29-go maja śmiercią tragiczną.

Powrót Wilimowskiego do szpitala

Odnowienie kontuzji popularnego łącznika Ruchu

Chorzów, 30 maja 1935 r. Jak grom z jasnego nieba spadła wiadomość, że najlepszy piłkarz polski, Ernest Wilimowski znalazł się ponownie w szpitalu!

Autobusem do Katowic, stąd tramwajem do Małej Dąbrówki i w niespełna kwadrans potem jestem już przed żelaznymi wrotami szpitala hutniczego S. A. Giesche, gdzie na izbie siódmej, przy stacji drugiej leży „Ez!” Wilimowski. Podobnie jak w W. Hajdukach, grywa w karty dla rozrywki. Wizyta moja jest miłe zaskoczony.

— Jak się pan tu znalazł, panie Ernście?

— Otóż muszę zacząć od początku. W szpitalu w Hajdukach powiedziałem, że o ile nie wyniknie jakaś komplikacja w pierwszych trzech dniach mego pobytu w lecznicy, wtenczas będzie wszystko all right!

Niestety, stało się inaczej. Mało kto troszczył się o mnie, pozwolono mi chodzić, a noga bolała z dnia na dzień bardziej. To też poskarżyłem się ojcu, który zdecydował zabrać mnie do domu i zasięgnąć opinii specjalisty. Opinia ta nie mogła najlepiej wypaść, skoro po tygodniowym pobycie w domu, przetransportowano mnie tu.

Tutaj początkowo bardzo mnie noga bolała, ale teraz jest już lepiej i sądzę, że za jakiś tydzień opuścę szpital. A myślałem, że za tydzień będę już grał!... Mam współdoktora, mego dawnego profesora dr. Dąbrowę. Czego nie chciałem w szkole nauczyć, muszę teraz... Okolica jest piękna, położenie szpitalu — wymarzone. Najgorzej jest w niedzielę. Wszyscy są na boiskach, a ja za to Bielsko pokutuję.

W środę wieczorem odbyło się zebranie zarządu PZB w obecności delegata Państwowego Urzędu Wychowania Fizycznego kpt. Rettingera. Powszechni członkowie zarządu zapoznali go z zamierzeniami PZB na najbliższą przyszłość. Postanowiono narazie odstąpić od urzadzenia obozu przedolimpijskiego, a kontynuować akcję kursów instruktorskich. Na ten cel PUWF przeznaczył 2.000 złotych. Jeżeli dojdzie do skutku mecz z Belgią w sierpniu, odbędzie się poprzednio oboz kondycyjny. Pobyt trenera Smitha na Śląsku przedłużono do 7 czerwca.

W związku z walnym zebraniem P. O. Z. B. w ub. niedzielę dla ściślości wyjaśniamy, że zebraniu temu przewodniczył brat prezesa PZB p. adwokata Marijana Linkego, p. Henryk Linke, który wszedł również do zarządu okręgu jako radny.

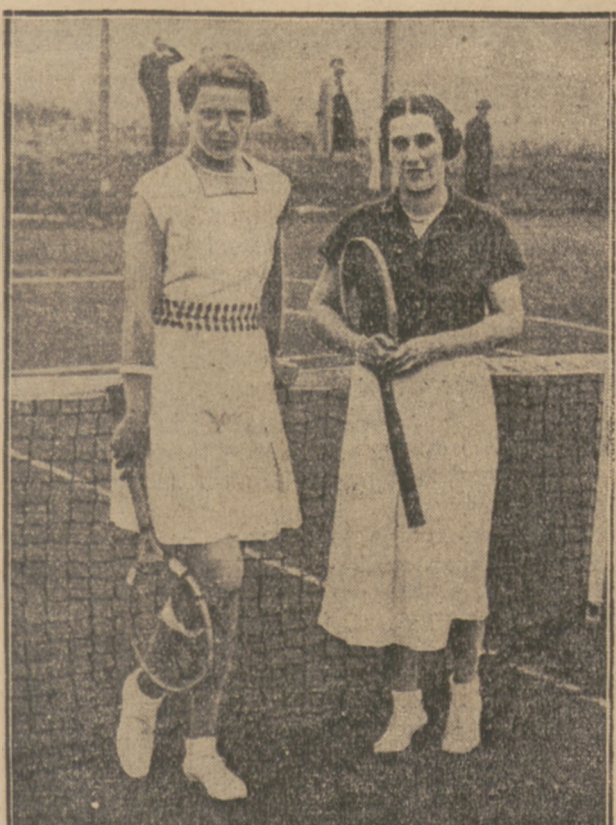
W czwartek odbyło się w Krakowie doroczne walne zgromadzenie okręgowego związku bokserskiego. Toczyło się ono w bardzo spokojnej atmosferze — z prawem głosu wzięli jedynie udział delegaci Wawelu. Poza tem reprezentowane były Makabi i Garbarnia, brakło natomiast delegatów Wisły. Sprawozdania zarządu przyjęto do wiadomości bez dyskusji i wybrano władze w następującym składzie: prezes: ppłk. Szechiński, wiceprezesi dr. Kotulski, inż. Siódma, skarbnik Romanowski, sekr. Zakrzewski, przewodniczący wydziału sportowego Kupfer, przewodniczący wydziału spraw sędziów Moskal, kronikarz kpt. Bober, kpt. zwłaz-

Bokserzy radzą wszędzie

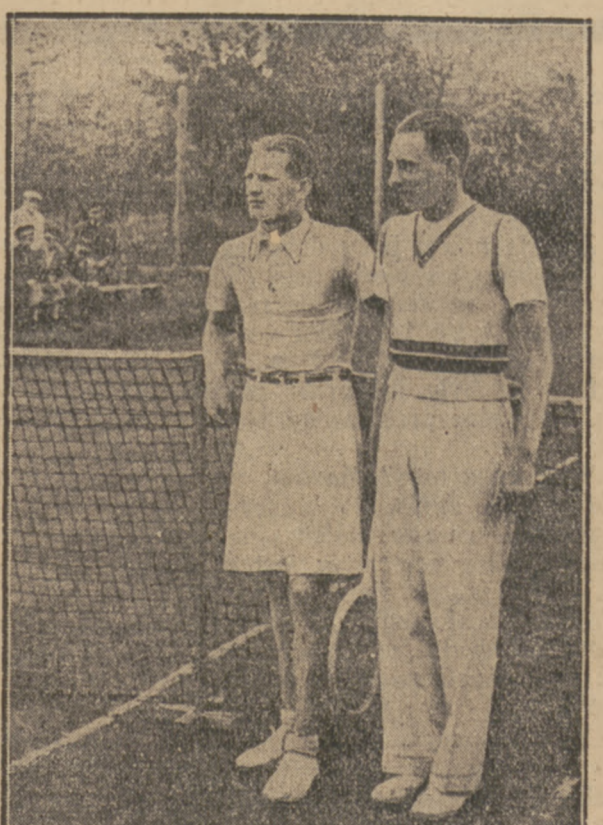
W środę wieczorem odbyło się zebranie zarządu PZB w obecności delegata Państwowego Urzędu Wychowania Fizycznego kpt. Rettingera. Powszechni członkowie zarządu zapoznali go z zamierzeniami PZB na najbliższą przyszłość. Postanowiono narazie odstąpić od urzadzenia obozu przedolimpijskiego, a kontynuować akcję kursów instruktorskich. Na ten cel PUWF przeznaczył 2.000 złotych. Jeżeli dojdzie do skutku mecz z Belgią w sierpniu, odbędzie się poprzednio oboz kondycyjny. Pobyt trenera Smitha na Śląsku przedłużono do 7 czerwca.

W związku z walnym zebraniem P. O. Z. B. w ub. niedzielę dla ściślości wyjaśniamy, że zebraniu temu przewodniczył brat prezesa PZB p. adwokata Marijana Linkego, p. Henryk Linke, który wszedł również do zarządu okręgu jako radny.

W czwartek odbyło się w Krakowie doroczne walne zgromadzenie okręgowego związku bokserskiego. Toczyło się ono w bardzo spokojnej atmosferze — z prawem głosu wzięli jedynie udział delegaci Wawelu. Poza tem reprezentowane były Makabi i Garbarnia, brakło natomiast delegatów Wisły. Sprawozdania zarządu przyjęto do wiadomości bez dyskusji i wybrano władze w następującym składzie: prezes: ppłk. Szechiński, wiceprezesi dr. Kotulski, inż. Siódma, skarbnik Romanowski, sekr. Zakrzewski, przewodniczący wydziału sportowego Kupfer, przewodniczący wydziału spraw sędziów Moskal, kronikarz kpt. Bober, kpt. zwłaz-

FINALISTKI PAŃ turnieju krakowskiego, Paratińska (na lewo) i Blanksteinowa

BRATEK I SPYCHAŁA rozegrali półfinał z wynikiem 6:1, 6:3 dla warszawianina

ZAWODY STRZELCKIE W POZNANIU.

W korespondencyjnych zawodach strzeleckich, poznańskie K. P. W. uzyskało 3.604 pkt. w strzelaniu na 50 m. leżąc do tarczy olimpijskiej rozmiarów 14x20 z broni dolnej Złocisty Jaskółski 378 p. na 400 możliwych. 2) Mecerak 374, 3) Łukasz 368, 4) Majchrzak 363, 5) Górny 357, 6) Sobczak 357, 7) Cwan zię 355, 8) Tusz 352, 9) Wlochowicz 351, 10) Mikusiński 344.

To była rzetelna praca

Takie wrażenia wyносimy z gry Ł. K. S., która dała gościom zwycięstwo 1:0 nad Legją

Ł.K.S. — Legja 1:0. Bramkę zdobył Sowiak. Sędziował p. Staliński z Poznania. Widzów ok. 2.500.

Ł. K. S.: Piasecki; Karasiak, Fliegel; Pegza, Welnic, Tadeusiewicz; Miller, Sowiak, Herbstreich, Koczewski, Król.

Legja: Piasecki; Szczołkowski, Jesionka; Przeździecki, Kubera, Drabiński; Gburzyński, Skrzypczak, Nawrot, Łysakowski, Wypijewski.

Na widowni stadionu Wojska Polskiego zebrało się w dniu świątecznym znacznie mniej widzów, niż w dniu poprzednim na meczu Warszawianka — Polonia. Publiczność warszawska miała dobrego nosa. Film, jaki przewinął się w ciągu 90 minut, był bowiem ubogi w emocjonujące momenty, to też z zadowoleniem przyjęto gwizdek, zwiastujący zakończenie mało ciekawego widowiska.

Ł. K. S. ani nie rozczarował, ani nie wywarł fascynującego wrażenia. Łodzianie zademonstrowali grę, opartą o solidne podstawy, akcje włączyły się sprawnie, wedle ustalonego szablonu, jednak bez głębszej inwencji i tej tajemniczej iskierki, która porwa widownię, układając instynktownie dionie do okłasku. Była to praca rzetelnego robotnika bez aspiracji do sztuki. Na ile licznicy, znacznie gorzej sprawujących się drużyn ligowych, gra łodzian zasługiwała może na uznanie, jednak szczerze mówiąc, na dłuższą metę nuzyla.

Z renomowanego systemu „W” nie wiele było widać! Łącznicy, a nawet Herbstreich, cofali się wprawdzie często do tyłu, ale i na tem kończyło się stosowanie osławionej metody. Gdy chodziło o ofensywę, robiono coś wręcz przeciwnego, niż obowiązują zasady. Nie widzieliśmy więc prostopadłych pod do wystawionego daleko w polu środkowego, względnie skrzydłowych, mimo, że walory fizyczne zarówno

Herbstreicha, jak Króla czy Millera predestynowały do nagłych przebojów. Ilekroć łącznicy podciągali się do przodu, a udawało im się to zawsze w porę, rozwijała się najpiękniejsza gra... na szerokość, oddawano piłkę od nogi do nogi, starając się z nią wiechać aż do bramki, nie ryzykując za żadną cenę dalekiego strzału. Raz jeden Sowiak odstąpił od tej zasady, odważył się na bombę z przyzwyczajonej odległości i... efekt był pełny.

Prawa strona wykazywała zresztą znacznie większą aktywność, rychliwy był też Herbstreich. Na lewo przerzucano piłkę znacznie rzadziej, operował tam bowiem mniej pewnie Koczewski oraz Król, który był najsłabszy z całej piątki. Napad Ł.K.S., jak wspomnieliśmy, chorował na hyperkombinację tak, że dobra gra w polu nie dawała rezultatów, gdyż pod bramką nie umiano wyrobić sobie odpowiedniej pozycji strzałowej.

Pierwsza linia miała zresztą sytuację ułatwioną dzięki doskonałej grze pomocy, która nie tylko likwidowała skutecznie akcje przeciwnika, ale znajdowała sporo czasu i sposobności, by wspierać najeźdźcę własną ofensywę. Welnic panował niepodzielnie na boisku. Dobrze ustawiając się, wylapywał bez trudu niedokładne podania „wojskowych”, zasilając bezustannie atak swymi celnymi piłkami. Miał on w Pegzie i Tadeusiewiczu dobrych asystentów, wylapani się oni nie tylko w momentach krytycznych pod własną bramką, ale szli też odważnie do przodu.

Jedynym graczem, który wytrał widownię z obojętności był Karasiak! Trudno było faktycznie powstrzymać się od głośniejszych wyrazów uznania, gdy obserwowano się aż nadto widoczną satysfakcję, jaką „weteranowi” temu

PIŁKARZE PRZEMYSKIEJ POLONII
stoją od lewej: Siuda, Labuzga, Kwiatkowski, Jactów, Tkacz, Zie liński, Podwyszyński; kładzą: Neumajer, Jedruch, Skupnik i Kowalski.

daje gra w piłkę nożną! Przy całej swej rutynie i wytrwałości był on bardziej żywiołowy, niż najmłodszy kolezdy, wkraczał szybko i zdecydowanie, wygrywając pewnie gros pojedynków i popisując się dobrym wykopem. Na ile Karasiaka ocena Fliegla, mimo iż nie popełniał większych błędów, wypadł musi gorzej. Piasecki obronił kilka ostrych strzałów, dwukrotnie jednak nie utrzymał należycie piłki w rękach, co osłabia jego klasyfikacyjną notę.

O Legji trudno doprawdy powiedzieć coś dobrego. Obok graczy, którzy chcieliby grać, jednak nie bardzo umie-

ją, istnieje też kategoria tych, którzy umieją, ale nie bardzo chcą! Legja przy pomina zatem wóz ciągniony przez różnego gatunku konie. Jeden rwie na przód, drugi hamuje, i w rezultacie ekipaż posuwa się jak po grudach. W ataku Nawrot stanowczo nie stoi na wysokości! Kilka dobrych podań, kilka wybiegów na pozycję, przy unikaniu jednak jakiegokolwiek ryzyka w danym wypadku absolutnie nie wystarcza. Nawrot nie wkłada w grę sto procent wysiłku i tęsamem deprecjonuje wartość napadu. Nie potrafił on nawiązać należytego kontaktu z Łysakowskim, nie mówiąc już o technicz-

Ł. K. S. — LEGJA 1:0.
Ciekawy pojedynek bramkarza Ł. K. S. z napastnikiem wojskowych.

nie znacznie słabszym partnerze z prawej strony.

Łysakowski zapuszczał się często w długie dribblingi, chcąc widocznie w ten sposób dojść do pozycji strzałowej. Dał on zresztą dwukrotnie doskonałe próbki celności dalekich, ostrych strzałów, to też jego umiejętność należało odpowiednio wyzyskać. Wypilewskiego przed pauzą nie bardzo się widziało, po przerwie miał kilka lepszych momentów, w sumie jednak gra obu skrzydłowych stała poniżej przeciętnej go poziomu.

Pomoc myślała tylko o destrukcji! Kubera początkowo miał jeszcze jakieś wyższe aspiracje, szybko jednak się zniechęcił i puszczał piłki, które przy pewnym nateżeniu były do osiągnięcia. Przeździecki, tym razem na prawej stronie, potrafił wcale dobrze zaszczać wale Króla i, co ważniejsze, udawało mu się to bez zwykłych faulów!

Lewy pomocnik myślał przede wszystkim o szybkim wyzbyciu się piłki, przyczem szła ona naturalnie nie zawsze tam gdzie należało.

Obroncy radzili sobie jak się dalo! Odbijali piłki wpród i w bok, byleby najdalej od bramki. Keller miał kilka bardzo efektownych momentów, wykazując szybka orientację i zdecydowanie. Strzał Sowiaka z dość znacznej odległości był jednak zdaje się do obrony.

Gra początkowo dość ciekawa, przy nosił zmienne ataki. Łodzianie kombinują sprawnie, jednak na tem kończy się sztuka. Strzały z obu stron nie są celne. W miarę upływu czasu zawody stają się coraz bardziej monotonne, tem bardziej, że i napad Ł.K.S. zniechęcił się widocznie niepowodzeniem i nie przytzymuje piłki. O ile jeszcze w pierwszej połowie Legja miała coś do powiedzenia, to po przerwie przewagę mają łodzianie, którzy już w 4-ej min. uzyskują decydującą bramkę z ładnego, dalekiego strzału Sowiaka. Ambicja Legji starcza tylko na kilka minut, później do głosu dochodzą całkowicie goście, nie umiejąc jednak przewagi swej należycie wyzyskać.

Sędziował dobrze p. Staliński.

N. S.

85 minut gry podczas ulewy przynosi Garbarni pełny sukces 5:1 nad Śląskiem

KRAKÓW, 30.5. — Tel. wł. — Garbarnia — Śląsk 5:1 (2:1). Bramki dla Garbarni strzelił: Woźniak; Pazurek II, Riesner; Chachlowski, Pazurek I. Dla Śląska Olbrycht. Sędzia p. Kurcweil ze Lwowa.

Skład drużyn: Garbarnia: Kozłowski; Joks, Stankosz; Haliszka, Wilczkiewicz, Lesiak; Riesner, Chachlowski, Woźniak, Pazurek I i Pazurek II.

Śląsk: Mrozek; Bryła II, Seifert; Hołota, Hanusik, Waluś; Więcek, Smoła, God, Bryła I, Olbrycht.

Są takie mecze, kiedy walka z przeciwnikiem schodzi na plan drugi. W pierwszym rzędzie gracz pokonać musi przeciwności natury a potem dopiero może się dobrać do gry i myśleć o odebraniu przeciwnikowi piłki, objechaniu i strzeleniu bramki. Trudno jest biegać

pod strumieniami ulewnego deszczu, na śliskiej murawie i omijać bajorka, zwiększające się z minuty na minutę. Trudno na błocie budować systemy, trzeba myśleć o walce wręcz, gdzie decydują pojedynki indywidualne.

Wśród takich warunków grano 85 m. na meczu Garbarnia — Śląsk. Za ledwie przez 5 minut niebiosy darzyły nas łaską, potem lunęło jak z cebra; przerwano mecz na chwilę kiedy to „stojaki” szturmowały trybunę, poczem zabrano się dalej do roboty. Szybcy i ruchliwi ślązacy trzymali się dzielnie: stosowali mądra, na takie warunki ofensywe skrzydłami, która udawała się szczęśliwie, gdyż jedynie lewoskrzydłowy podolał swej roli.

Minuty zrobili swoje. Zapal i ambicja chłodzone nieustannym deszczem poczęły coraz szybciej tracić na wartości bojowej, a przewaga techniczna umożliwiała przeciwnikowi coraz częściej gościć pod świątynią Śląska. Technicznie dobry Pazurek I ruszał się żwawo w błotnistej kąpieli mijając zmęczonych przeciwników stwarzał gorącą atmosferę w ich zagrożonej strefie.

Pomimo osłabionego po przerwie liczbego składu gospodarze potrafili pięciokrotnie zadokumentować swą wyższość i zmusili przeciwnika do wysokiej cyfrowo kapitulacji. Anormalne warunki spotkania nie są odpowiedniem tem dla oceny poszczególnych graczy.

Nie skrzystalizowały się jeszcze pociągnięcia obu drużyn i już w piątej minucie jest 1:0. Jest to dziełem Olbrychta, który przebił się dzielnie i poprowadziwszy piłkę strzelił nieuchronnie.

Nad chwilową porażką Garbarni płaczą niebiosy. Gwałtowna ulewa przerywa normalny tok spotkania. Niema mowy o stosowaniu krótkich passingów, wszystko idzie skrzydłami. To Olbrycht to znów Riesner szerzą popłoch na tyłach przeciwnika.

Z chaosu błotnych kombinacji rodzi się w 23 minucie sytuacja podbramkowa z użyciem Woźniaka uzyskuje wyrównanie. Stan ten utrzymuje się tuż do przerwy kiedy to Pazurek II minąwszy aż 4 graczy ułokował przytomnie piłkę w siatce ślązaków. Po przerwie gra toczy się ze zdecydowaną

przewagą gospodarzy, dla których bramki padają w równych odstępach. W 5 minucie Riesner podwyższa wynik z rzutu wolnego. W chwili później następują zmiany w składach. Zderzenie Mrozek — Pazurek II zmusza obu do opuszczenia boiska do końca meczu. Mro-

ka zastępuje rezerwowo. Garbarnia natomiast gra w 10. Pomimo to z całej masy nieprzewidywanych podbramkowych sytuacji padają dwa punkty: w 26 m. przez Chachlowskiego i w 37 przez Pazurka. Sędzia p. Kurcweil ze Lwowa zupełnie dobro.

WALNY ZJAZD NARCIARZY LWOWSKICH
Na zdjęciu od lewej: Karol Kullman, nowoobрани prezes LOZN Prof. Zygmunt Klemensiewicz, członek Rady Narc. i Oswald Horowitz sekretarz.

RUCH, MISTRZ POLSKI, OBJAŁ PROWADZENIE W TABELI LIGOWEJ
Od lewej: Badura, Katzy, Hyla, Peterek, Gemza, Dziwisz, Wodarz, Zorzycki; (kładzą): Urban, Rurański, Tatuś, Górka.

POJEDYNEK GŁÓWKOWY
toczą na meczu bezbramkowym Polonia — Warszawianka Seicher i Smoczek. Patrzy na to Jelski.

PETER FICK — FENOMEN PŁYWACKI

Na łożdzie i kajaki
DYKTY wodoodporne
odznaczone 2 złot. medalami M. H. i Przemysłu i wystawy Sport. Wodnych, produkcją fab. B-cia Konopacy — Mosty. Wyłącznie zastęstwo 1. „Janor” Handel i Przemysł Drzewny Sp. z o. o. Warszawa, ul. 6 Sierpnia 18. Tel. 9-43-02.

Mecze 2 czerwca

Kto sędziuje? W niedzielę rozegraną zostaną 4 mecze ligowe, a mianowicie w Warszawie (godz. 17.30 na boisku Warszawianki) Warszawianka — Legja, sędzia p. Hausman; w Krakowie Cracovia — Ruch, sędzia p. R. Brzeziński; w Łodzi ŁKS — Warta, sędzia p. T. Walczak; we Lwowie Pogon — Wisła, sędzia p. Romanowski.

Prenumerata wraz z przesyłką pocztową w kraju oraz w Czechosłowacji, Austrii i Węgrzech zł. 2.40 miesięcznie, kwartalnie zł. 7. W innych krajach europejskich oraz zamorskich zł. 3 miesięcznie, kwartalnie zł. 9. Cena ogłoszeń: za wiersz wysokości 1 mm., szerokości szpalty red. zł. 0.80, poza tekstem zł. 0.40.

Wydawca i drukarnia: Nowoczesna Spółka Wydawnicza, S. A. Warszawa, Marszałkowska 3. Centrala Tel.: 8-02-40. Konto w P. K. O. 13120.

Redaktor przyjmuje we wtorki, środy, piątki i soboty od 12 do 13-ej.

Filja: Jasna 10, tel. 693-72.

Redaktor naczelny i odpowiedzialny: MARJAN STRZELECKI